

# Johannes V. Jensen (1873–1950)

---

## *Paa Memphis Station*

Halvt vaagen og halvt blundende,  
slaaet af en klam Virkelighed, men endnu borte  
i en indre Gus af danaidiske Drømme  
staar jeg og hakker Tænder

5 paa Memphis Station, Tennessee.  
Det regner.

Natten er saa øde og udslukt,  
og Regnen hudfletter Jorden  
med en vidløs, dunkel Energi.

10 Alting er klægt og uigennemtrængeligt.

Hvorfor holder Toget her Time efter Time.  
Hvorfor er min Skæbne gaaet i Staa her?  
Skal jeg flygte for Regnen og Aandsfortærelsen  
i Danmark, Indien og Japan  
15 for at regne inde og raadne i Memphis,  
Tennessee, U. S. A.?

Og nu dages det. Livet siver glædeløst  
ind over dette vaade Fængsel.  
Dagen blotter ubarmhjærtigt  
20 de kolde Skinner og al den sorte Søle,  
Ventesalen med Chokoladeavtomat,  
Appelsinskaller, Cigar og Tændstikstumper,  
Dagen griner igennem med spyende Tagrender  
og et evigt Gitter af Regn,

25 Regn, siger jeg fra Himmel og til Jord.

Hvor Verden er døv og uflyttelig,  
hvor Skaberen er talentløs!  
Og hvorfor bliver jeg ved at betale mit Kontingent  
til denne plebejiske Kneippkur af en Tilværelse!

30 Stille! Se hvor Maskinen,  
den vældige Tingest, staar rolig og syder  
og hyller sig i Røg, den er taalmodig.  
Tænd Piben paa fastende Liv,  
forband Gud og svælg din Smærte!

35 Gaa saa dog hen og bliv i Memphis!  
Dit Liv er jo alligevel ikke andet  
end et surt Regnvejr, og din Skæbne  
var altid at hænge forsinket  
i en eller anden miserabel Ventesal  
40 Bliv i Memphis, Tennessee!

-----

for inde i et af disse plakkende Huse  
 venter Lykken dig, Lykken,  
 hvis blot du kan æde din Utaalmodighed  
 ogsaa her sover en rund ung Jomfru  
 45 med Øret begravet i sit Haar,  
 hun vil komme dig i Møde  
 en fin Dag paa Gaden  
 som en Bølge af Vellugt  
 med en Mine som om hun kendte dig.

50 Er det ikke Foraar?  
 Falder Regnen ikke frodigt?  
 Lyder den ikke som en forelsket Mumlen,  
 en lang dæmpet Kærlighedspassiar  
 Mund mod Mund  
 55 mellem Regnen og Jorden?  
 Dagen gryede saa sorgfuldt,  
 men se nu lyser Regnfaldet!

Under du ikke Dagen dens Kampret?  
 Det er dog nu lyst. Og der slaar Muldlugt  
 60 ind mellem Perronens rustne Jærnstivere  
 blandet med Regnstøvet ramme Aande —  
 En Foraarsanelse —  
 er det ikke trøstigt?

Og se nu, se hvor Mississippi  
 65 i sin Seng af oversvømmende Skove  
 vaagner mod Dagen!  
 Se hvor Kæmpefloden nyder sin Bugtning!  
 Hvor den flommer kongeligt i Bue og svinger Flaader  
 af Træer og laset Drivtømmer i sine Hvirvler!  
 70 Se hvor den fører en uhyre Hjuldampner  
 i sin Syndflodsfavn  
 som en Danser, der er Herre paa Gulvet!  
 Se de sunkne Næs — Oh hvilken urmægtig Ro  
 over Landskabet af druknende Skove!  
 75 Ser du ikke, hvor Strømmens Morgenvande  
 klæder sig milebredt med Dagens tarvelige Lys  
 og vandrer sundt under de svangre Skyer!

Fat dig ogsaa du, Uforsonlige!  
 Vil du aldrig glemme, at man lovede dig Evigheden?  
 80 Forholder du Jorden din arme Taknemlighed?  
 Hvad vil du da med dit Elskerhjærte?

Fat dig og bliv i Memphis,  
 meld dig som Borger paa Torvet,  
 gaa ind og livsassurer dig imellem de andre,  
 85 betal din Præmie af Lumpenhed,  
 at de kan vide sig sikre for sig,  
 og du ikke skal blive hældt ud af Foreningen.  
 Gør Kur til hin Jomfru med Roser og Guldring  
 og start et Savskæreri som andre Mennesker.  
 90 Hank rolig op i Gummistøvlerne . . .  
 Se dig ud, smøg din vise Pibe  
 I sphinxforladte Memphis . . .

Ah, der kommer det elendige Godstog,  
 som vi har ventet paa i seks Timer.  
 95 Det kommer langsomt ind — med knuste Sider,  
 det riffer svagt. Vognene lammer paa tre Hjul

det pnter svagt, vognene rammer paa de Hjul,  
og de' sprængte Ruf drypper af Jord og Slam.  
Men paa Tenderen mellem Kullene  
ligger fire stille Skikkelser  
100 dækket af blodvaade Frakker.

Da pruster vor store Ekspresmaskine,  
gaar lidt frem og stanser dybt sukkende  
og staar færdig til Spring. Sporet er frit.

Og vi rejser videre  
105 gennem de oversvømmede Skove,  
under Regnens gabende Sluser.

---

Teksten følger Johannes V. Jensen: *Digte*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, Kbh., 1906, pp. 66–71.